

היהלומן בצרה

הפעם, נדמה לי, היהלומן המפורסם לא יצליח להחליף מהבוב.

כפי שאינכם יודעים, היה ליהלומן התל-אביבי — ששמו נקשר פעם בעיסקת הבד רחל גדולה, אבל מעולם לא הועמד למשי פט — תחביב מאוד חביב: נערות.

עד כאן, אין בכך שום רע. אלא מאי? עם השנים, הלך וגדל הפער בין גילו של היהלומן לגילן של הנערות. ואפילו לא רק באופן יחסי, אלא גם אבסולוטי. כשהוא נהיה לראשונה סב, לדוגמה, חגג היהלומן מן את המאורע בחברת ידידה חדשה, ש-היתה צעירה יותר מבתו שילדה לו את הנכד. וכן הלאה וכן הלאה. כיום, בגיל 58, הוא מעורר גיחוך בעיר — או אולי קינאה, אני יודעת? — כשהוא מופיע בחברת הנוכחית שלו, מלצרית בבאר, בת 15 וחצי.

אלא מאי? גם בכך לא היה שום דבר מיוחד. ואפילו בכל התרד שמסביב לא היה משהו מיוחד: בסיפורים שהוא מעדיף לבלות עם קטניותיו — כן, לעיתים עם יותר מאחת בבת-אחת — בדירת-גג סודית שלו, שבקיץ המיטות בה מוצאות החוצה אל המרפסת הנרחבת, מתחת לכר כבים הנוצצים. שהוא מעניק לכל חתיכה שהוא נפטר ממנה חתיכת יהלום. רציני, שהמפורסם יכולה להקים בו קרן-פנסיה של איגוד מיקצועי שלם. או שהסכומים שהוא שילם עד היום, בשביל לסדר הפלות, להשתתף סחירות, ולקנות תצלומים מפלי-לים, היו מספיקים להקים תעשיית יהלום מים חדשה בארץ.

אבל, הפעם, כמו שאמרתי, קרה פנצ'ר. המלצרית, כמו רבות מקודמותיה, נכנסה להריון. המיליונר שלנו, למרות שכלל לא היה בטוח שזה ממנו, היה נכון לגלות את נדיבותו הרגילה, לשלוח אותה לגינקולוג הקבוע שלו.

אלא שפה, פתחה פתאום הפרחה את פיה — והכריזה: „לא, אני רוצה ללדת. הפלה לא באה בחשבון.“

כרגע, אם כן, אתם יכולים לראות יהלום מן תל-אביבי אחד מסתובב מודאג ביותר במיסדרונות המהדרים של בית-היהלומים ברמת-גן. זו הפעם הראשונה שהסכף לא עוזר לבחור שלנו, ועבורו זה מצב באמת מבין במיקצת.

תקוותו היחידה היא, שהמלצרית הקטנה איננה מתכוונת ברצינות, ורוצה רק לסחוט ממנו סכומי-עתק.

אבל אם זה ככה, הוא שואל את ידידיו, או למה כל ההצגה? הלא היא יכולה לבקש דוגרי, בלי לגרום לו תחשפת-לב. אחרי הכל, מה זה כסף לעומת הבריאות?

שלו, התנדב אחד מידידיו הטובים ל-משש תמיכה לאלמנת-הקש. מה גם ש-היא זרה בארץ, ודבר זה ואחר, וברור שאי אפשר להשאיר אותה בודה בזהר. המצב כרגע, אם כן, הינו שהבחור

בות והניחושים רבים. ישנם כמה טובי לב שאפילו טוענים שזה דווקא התי-אטרון שלא ייחדש לו את החוזה, ועוד דד פשוט יגיש את התפטרותו כדי ל-צאת בכבוד מהעסק. לא היו הצלחות מיוחדות שם, תחת הנהלתו, ודברים כ-אלה. אבל על מי לא סיפרו סיפורים כאלה?

כל זה, בנוסף לתאונה שקרתה ל-אחרונה לאשתו, ליאורה, ואשר ב-

ליאורה ועודד

עקבותיה היא נשארה — בינתיים — עם צלקת על הפנים. כשהולך, הולך בכל הכיוונים.

אבל מלבד זה, נסיך יקר, הכל בסדר. הסערות בחיי המשפחה של הקוטלרים שכונו. התאומים — בן ובת — שנולדו לפני כמה חודשים, גדלים ופורחים כמו על שמרים, באווירה הצח של ק"ק חי-פה. ומה יותר מזה צריך הבן-אדם?

את רצוייה מאד, קונטסה

בפעם האחרונה שהרונת **כריסטינה פאולוצ'י**, האצילה האמריקאית ממוצא איטלקי, הנשואה למנחת היהודי האמריקאי ד"ר הווארד בלין, היתה בישראל — היא התלוונה בפני מרות על החיים הסוערים כאן בארץ: „מאז שהגעתי לישראל, קבלה מרות, על מנה של זנב כריש ברוטב פיקנטי, במסעדה סינית יקרה, „לא היה לי רגע של חיים פרטיים. בישראל, אין פשוט מקום להימלט מההמון הרודף אחריו.“

הבנתי לליבה, גם אם לא הבנתי כליכך את ההגיון בדבריה. אולי הזמן, חשבי תי לעצמי, יצליח לרפא את כאבה הגדול. הצליח. השבוע הזמינה מקום לה ולפמלייתה באחד מבתי המלון בארץ. כאשר הודיעה הנהלת המלון שכל המקומות כבר תפוסים, ניסתה מזכירתה במלון-פאר אחר. גם שם היו כל המקומות תפוסים. וגם בשלישי, וגם ברביעי. הרונת, שלא רגילה לשמוע על תיירות כה דחוסה, כאשר היא מבקשת להגיע לאן שהוא, שיגרה מיכתב משתומם לחבר תל-אביבי, שאלה מה העניינים.

החבר, שהוא באמת ידיד-אמת לרונת, אבל גם כן רק בן-אדם, בעל כושר סבילות מוגבל, השיב מיניה וביה: „רוצים נורא לקבל אותך, אבל באמת הכל תפוס. כל תיירי העולם יגיעו לישראל לפסח.“

וגם הרונת שלנו, אם אני מכירה אותה. אפילו אם היא תצטרך ללכת לשירות

להשכרת-חדרים של לישבת-התיירות, או לגור על שפת-הים. אבל היא תגיע. ועם כל הפמליה כמובן. ברוך בואך קונטסה.

הכאריזמה

מגיעה

עד

גרמניה

מי שחשב שהכאריזמה של שר הביט-חון **משה דיין** טובה רק לישראלים, יכול לחשוב עוד פעם. מסתבר שהיא אי-נה יודעת גבולות, והשפעתה בגרמניה לא פחותה מאשר בישראל.

הראייה: **ארישבט**. כן, האחת והיחיד-דה. האקס של שר-הביטחון. בעקבות

ארישבט

פירסום הפרשה בשבועון המיליונים ה-גרמני **שטרן**, ובעקבותיו בשאר עיתוני אירופה — החל מגיע אל ארישבט זרם מכתבי הצעות-נישואין, היכול להתחרות באלה המגיעים לכוכבות הוליווד.

ואם הייתם רואים ממ: גרמנים זק-נים וגרמנים צעירים, אריסטוקרטים ו-פשוטי עם. שמאלנים וימינים, מיליונרים ותפרנים, משכילים ובורים. ממש הדי-מוקרטיה בפעולתה. השם דיין פורץ כל גבול חברתי, מסתבר.

אני במקומה הייתי קופצת על אחת ההצעות האלה. ומה שיותר מהר. כי ל-אחרונה, החלו הנושים מתלבשים על אל-י-שבע ועל אמה, דורשים כיסוי חשבונות שלא נפרעו.

ביחוד זועקים חמס בעלי פרופמריות וחנויות פרחים, שאצלן היתה אלישבט, בימים הטובים, לקוחה גדולה.

אבל ידוע כבר שאין לצפות בימינו שאנשים יזכרו לך חסדי-נעורים.

עודד קוטלר

לא יחדש

עודד קוטלר לא יחדש את החוזה שלו עם התיאטרון החיפאי, כשהוא י-ס-תיים בפברואר הקרוב. למה? הסי-

הפתעות, הפתעות

ישר מהקרנבל בריו, ואיתה מיליון תק-ליטים של סמבות. אורגנל. וסמבה מ-ריו, כפי שאתם ודאי יודעים, היא לא משהו שאתה רוקד — אלא משהו ש-מרקיד אותך. וכך, אחד עם גור ביד, השני עם מלפפון בפה, החלו האורחים מתמזגים בקצב הסוחף, ורוקדים עד כלות הנשמה.

אחרי כלות הנשמה, עברו האורחים לחדר ההתאוששות. כל אחד שכלתה נשמתו, עשה הפסקה בריקוד, ניגש ל-התאושש. כשגמר להתאושש, יצא בח-זרה לרקוד, כשהוא אינו שוכח לכפתר בדרך את מכנסיו.

מסיבת ההפתעה שערכה התכשיטאית תושבת יפו **רחל גורא** ליום הור-לדתו העגול של בעלה **אלי**, היתה אכן מלאת הפתעות.

ההפתעה הראשונה היתה התפריט. כאשר התאספו האורחים, זחלה רחל אל מתחת למיטה, החלה שולפת משם שקים. בשקים, היו ירקות, גזר, צנוניות, מה שאתם רוצים. זה היה הכיבוד. רחל'ה שמה את השקים באמצע החדר, והאורחים התחילו להתכבד.

אחר כך בא הבידור. סיפקה אותו **ביבי סולקין**, דיילת אל-על שהגיעה

בלינדה

הסובבת

יש אנשים שפשוט לא יודעים להק-שיב לעצה טובה, כשהם שומעים אותה. כמו **יורם פולני** למשל.

לפני חודש, סיפרתי לכם על החברה האוסטראלית החדשה שלו, **בלינדה טאובטמה** (העולם הזה 1798), לשע-בר מיס אוסטרליה, וכיום דוגמנית ושחקנית.

סיפרתי לכם גם כיצד יורם, שהוא דווקא מבין גדול ביהפחות, לא חשש להשאיר את היפהפיה המסויימת הזו לבדה בין זאבי תל-אביב, ולנסוע לע-בודתו בחו"ל. בהתחשב בנסיגונו העשיר בתחום, היה זה צעד חסר היריות מ-צידו. כך, לפחות, לעניות דעתי.

אז עניות דעתי, מסתבר, ניחשה ב-כיוון הנכון. בעוד יורם שוהה בחו"לים

הגירושין

בוטלו

מבלבל אותי, הבחור הזה. אני מדברת על **אבי אברמוביץ**, דייל אל-על ואחד מבעלי המסעדה הסינית סינג'ינג'י-בוק בצפון תל-אביב. מתגרש. מתגרש — ובסוף לא מתגרש. כל החבר'ה כבר התי-כוננו למסיבת הגירושין, הכינו מתנות והכל — ופתאום: אין גירושין.

אבי חזר לאשתו, **מלכה**, אבל ככה לגמרי. ולפחות, ייאמר לזכותם, הם דוא-רים שלא לקלל מסיבה, בגלל זה. במקום הילולת הגירושין, עורכים האברמוביצים הילולת איחוד-לבבות, אם זה התואר ש-אני מחפשת:

כולם קנו לכולם מתנות קטנות ויפות — אבי קנה לאשתו מכונת קטנה ויפה, אבא של מלכה קנה להם בית קטן ויפה, אמא של אבי קנתה לאבי מכונת קטנה ויפה, ולפסה הם נוסעים להירגע בנייר-יורק.

בקיצור, הכל טוב וקטן ויפה.

בלינדה

תומך, והעלמה נתמכת. בימים אלה, יצאה בלינדה לסיבוב באירופה, לדגמן שם את בגי, „בגד עור“. כשהיא תח-זור, נראה מה תהייה ההתפתחויות עם כל התמיכות האלה.